

РЕШЕНИЕ

№ 11274

гр. София, 01.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 05.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **11781** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от И. С. Б., подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. М. А., срещу мълчалив отказ на кмета на район „В.“ на Столична община (СО) да завери молба-декларация като част от нотариалното производство за извършване на обстоятелствена проверка за снабдяване с документ за собственост по заявление с вх.№ РВТ24-МД94-91/15.10.2024 г. за поземлен имот (ПИ) с идентификатор 68134.1978.1339. С жалбата се твърди, че с непроизнасянето на административния орган в 7-дневния срок по чл.57, ал.2 от АПК в изпълнение на задължението му единствено да посочи дали имотът е актуван като общинска собственост или не, е формиран мълчалив отказ, който следва да бъде отменен. В хода на производството жалбоподателят заявява, че е уведомен, че следва да представи допълнителни документи за извършване на услугата, като част от дадените указания не бил в състояние да изпълни. Моли мълчаливият отказ да бъде отменен като незаконосъобразен и преписката да бъде върната на органа за ново произнасяне при съобразяване на дадените от съда указания по тълкуване и прилагане на закона. Претендира разноски.

Ответникът – кметът на район „В.“ на СО, в съпроводителното писмо, с което административната преписка е изпратена в съда и в открито съдебно заседание чрез процесуалния си представител юрк. В. Й., твърди, че не е налице мълчалив отказ, тъй като са изискани допълнителни документи от жалбоподателя с цел да се отстранят

нередовностите по заявлението. Тези документи били необходими, за да се изследва правото на собственост върху имота, както и с оглед уведомяването на заинтересованите страни. По тези съображения моли жалбата да бъде оставена без разглеждане като недопустима, а алтернативно – отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Съдът, преценявайки доказателствата поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата на страните, прие за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по заявление с вх.№ РВТ24-МД94-91/15.10.2024 г., подадено от И. С. Б. чрез пълномощника му адв. М. А., с което е поискано от кмета на район „В.“ на СО да бъде заверена молба-декларация за снабдяване с нотариален акт по обстоятелствена проверка за имот с идентификатор 68134.1978.1339, намиращ се в [населено място], район „В.“, [улица].

С писмо с № РВТ24-МД94-91-(1) от 20.11.2024 г. от кмета на район „В.“ на СО са изискани допълнителни документи от жалбоподателя, а именно: цветна комбинирана скица и удостоверение за идентичност на имота по всички кадастрални и регулационни планове, изготвени от правоспособно лице по смисъла на ЗКИР; удостоверение за наличие/липса на реституционни претенции, издадено от ОСЗ 3.; нотариален акт № 31, том XVII, дело 3249 от 22.02.1994 г. С писмото заявителят е уведомен, че в район „В.“ на СО са налични данни „за общински характер на процесния имот“.

По делото липсват сведения за надлежното връчване на това писмо на жалбоподателя. Последният обаче с депозираните по делото писмени бележки представя доказателства за предприети от него в изпълнение на това писмо действия. При така установеното съдът намира от правна страна следното:

Заверката на молба-декларация за извършване на обстоятелствена проверка за признаване на право на собственост върху имот представлява административна услуга, съгласно §1, т.2, б.,а” от ДР на Закона за администрацията и е индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.3 от АПК.

В случая жалбоподателят е поискал извършване на административна услуга - заверка на молба-декларация, необходима му за снабдяване с нотариален акт по обстоятелствена проверка при условията на чл.587 от ГПК. Съгласно §8 от ПЗР на АПК, уредените в кодекса производства за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, както и при обжалването на отказите за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго.

Съгласно чл.57, ал.2 от АПК, административният акт по чл.21, ал.3, какъвто акт представлява заверката на молба-декларация, се издава до 7 дни от датата на започване на производството. Според ал.7 на същия законов текст, когато трябва да се поиска съгласието или мнението на друг орган, срокът за издаването на акта се смята съответно продължен, но с не повече от 14 дни, като в такъв случай административният орган незабавно уведомява заявителя за удължаването на срока (ал.8). В случая ответникът твърди, че от него са предприети действия по служебно събиране на документите, необходими за извършване на заявената административна услуга. По преписката обаче липсват доказателства заявителят да е уведомяван за това, респективно за удължаване на срока за произнасяне. Единствено е представено

писмото до него, с което се изисква именно той да представи конкретно посочени документи.

При така разписаното следва да се приеме, че органът е имал 7-дневен срок за произнасяне по подаденото до него заявление. В случая заявлението е подадено на 15.10.2024 г., което означава, че кметът е трябвало да се произнесе по него най-късно на 22.10.2024 г. След като е установил обаче, че при него липсва информация, необходима му за произнасяне по подаденото до него заявление, такава е трябвало да бъде изисквана, но в рамките на срока за произнасяне, за да настъпи удължаването на срока за произнасяне до 14 дни, предвидено с разпоредбата на чл.57, ал.7 от АПК. Органът обаче едва на 20.11.2024 г. е изпратил писмо до заявителя, с което е поискал от него представянето на посочените в писмото документи. По отношение на това съдът приема, че нито комбинираната скица, нито удостоверение от ОСЗ за наличие/липса на реституционни претенции имат отношение към обхвата на правомощията на кмета в разглежданото производство. Още по-малко може да се изиска нотариален акт за собственост на имота от заявителя, който именно в производство по чл.587 от ГПК цели да се снабди с такъв. Това означава че разпоредбата на чл.57, ал.5 във вр. с ал.4 от АПК не е била приложима. В случая имотът е бил достатъчно индивидуализиран и е нямало пречка административният орган да извърши проверка дали този имот е общински или не, и да удостовери тези обстоятелства.

Исканата административна услуга е елемент от охранителното производство по чл.587 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) по издаване на нотариален акт по обстоятелствена проверка, при който административният орган удостоверява единствено факта дали имотът е актуван като общинска собственост. Компетентен да извърши проверка и съответно да удостовери правото на собственост или да откаже издаване на нотариален акт е нотариусът. В компетентността на административния орган е единствено да извърши исканата административна услуга и да удостовери факти, относими към нотариалното производство, а именно - дали имотът е или не е актуван като общински по реда на Закона за общинската собственост. Извършването на административната услуга обхваща издаване на административен акт, с който се удостоверява именно този факт. За допустимостта на предмета на охранителното производство по чл.587 от ГПК следи само нотариусът. В производството по реда на чл.587, ал.2 от ГПК нотариусът ще преценява всички материални предпоставки за придобиване на собствеността, законовите забрани, ако са налице такива, както и други пречки, поради което на кого принадлежи правото на собственост върху процесния имот е извън компетентността на кмета. Последният следва само да извърши административната услуга и да попълни удостоверителната част на молбата-декларация с данните за имота, с които разполага.

Предвид гореизложеното, ответникът следва да се произнесе по подаденото от жалбоподателя искане за удостоверяване в молбата-декларация на данните за имота, значими за извършване на обстоятелствената проверка. Непопълването на депозираната молба-декларация, която ще послужи за извършването на обстоятелствена проверка, лишава жалбоподателя от възможността да осъществи предвиденото охранителното производство чл.587 от ГПК.

В молбата-декларация ответникът е длъжен да впише обстоятелствата, такива каквито е установил при проверката, без да има право да извършва преценка на факти, обуславящи претендираното право на собственост. Отговорът на направеното искане

не предполага преценка на административния орган по отношение на правото на собственост. В този смисъл не може в рамките на извършване на административна услуга органът да оспори правото на собственост на заявителя на тази услуга, както е посочено от ответника. Компетентен да признае или да отрече право на собственост на заявителя е единствено нотариусът, в чиято компетентност е извършването на обстоятелствената проверка. А исканата услуга се състои единствено в удостоверяване на определени обстоятелства - има ли съставен акт за общинска собственост за конкретно посочения имот и ако да - да се посочи актът, и само тези удостоверителни действия са в кръга на компетентността на административния орган. Отказът за извършване на административната услуга по аргументи, свързани с евентуален спор за принадлежността на правото на собственост, представлява превратно упражняване на власт. Административният орган не може да злоупотребява с властта си и да препятства осъществяването на чужди права, при положение, че законосъобразният начин за решаване на спорове за собственост е свързан с търсенето на защита по исков ред.

След като административният орган не е имал основание да изисква посочените в писмото документи, същият е следвало да се произнесе до 22.10.2024 г. След като не се е произнесъл в този срок същият е формирал мълчалив отказ по чл.58, ал.1 от АПК, който следва да бъде отменен, а преписката – върната на административния орган за ново произнасяне с указание за извършване на поисканата административна услуга в срока по чл.57, ал.2 от АПК.

Изложеното обоснова извод за незаконосъобразност на оспорения мълчалив отказ, което налага неговата отмяна и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне съобразно дадените в мотивите на настоящето решение указания.

При този изход на спора основателна се явява претенцията на жалбоподателя и представляващия го в съдебното производство адв. А. за присъждане на разноски в размер на 10 лв. за заплатена държавна такса в полза на И. С. Б. и в размер на 1000 лв. за адвокатско възнаграждение в полза на адв. А.. По делото е представен договор за правна защита и съдействие, видно от който упълномощеният адвокат оказва безплатна правна помощ на основание чл.38, ал.1, т.3, предл.2 от Закона за адвокатурата. Неоснователно е направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което е в границите на посочения в Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа минимален размер, като фактическата и правна сложност на делото и осъществения обем и качество на адвокатска защита не предполагат намаляването му.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, предл. второ и чл.174 от АПК, Административен съд - София град, второ отделение, 30-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на И. С. Б. мълчалив отказ на кмета на район „В.“ на Столична община да се произнесе по заявление с вх.№ РВТ24-МД94-91/15.10.2024 г. за заверка на молба-декларация за поземлен имот с идентификатор 68134.1978.1339. ИЗПРАЩА преписката на кмета на район „В.“ на Столична община за произнасяне по заявление с вх.№ РВТ24-МД94-91/15.10.2024 г. за заверка на молба-декларация за поземлен имот с идентификатор 68134.1978.1339 в 7-дневен срок от влизане на

решението в сила.

ОСЪЖДА район „В.“ на Столична община да заплати на И. С. Б. сумата от 10 (десет) лева разноси по делото.

ОСЪЖДА район „В.“ на Столична община да заплати на адв. М. А. А. на основание чл.38, ал.2 във вр. с чл.38, ал.1 от Закона за адвокатурата сумата от 1000 (хиляда) лева, представляваща адвокатско възнаграждение по чл.38, ал.1 от Закона за адвокатурата.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

Съдия: